

Stanisława Celińska, CZERŃ I BIEL

Świat, nade wszystko logiczny chce być
Świat, z lat roztropnych pajęczą tka nić
Świat, szuka ciągle najlepszych wskazówek
Co podpowiedzą nam trochę jak żyć

My, go słuchamy pokornie od lat
My, my mu ufamy, ze bieg rzeczy zgadł
I że mają w nim jak rozsądek chce osobne miejsce swe
Czerń i biel, start i cel, żar i lód, skwar i chłód
I ból i lek, maj i śnieg, jawa, sny, śmiech i łzy

To, przyznać trzeba, poważnie brzmi dość
Aż kiedyś nagle zakocha się ktoś
I wszelkie świata odrzuci nakazy
Choć świat go straszy, że da za to w kość

Ja też tak miałam, że straszyl mnie świta
Lecz ja się nie bałam wyruszyć pod wiatr
I widziałam jak w kolorowej mgle
W mym życiu łączą się
Czerń i biel, start i cel, żar i lód, skwar i chłód
I ból i lek, maj i śnieg, jawa, sny, śmiech i łzy

Bo to właśnie jest miłość
Że na dobre i złe
Choćby sensu nie było, mieszają się
Czerń i biel, start i cel, żar i lód, skwar i chłód
I ból i lek, maj i śnieg, jawa, sny, śmiech i łzy